

[Statsministeren]

på en bedre måde end tidligere. Derfor en tak til de to ordførere, jeg har nævnt.

Jeg synes i det hele taget, det er vigtigt – som også hr. Frank Jensen var inde på i sin ordveksling med Fremskridtspartiets ordførere – at skelne mellem at tage fat på løsninger af praktiske spørgsmål, vi ved optager befolkningen i hverdagen, og at have holdninger, der er klare. Som hr. Frank Jensen så rigtigt sagde, må man, når man møder tendenser til at appellere til de uheldige egenskaber, vi mennesker jo har i alle mulige kombinationer, gøre op med det. Jeg deler hr. Frank Jensens understregning af, hvor umådelig vigtigt det er, at flest mulige politikere på Christiansborg, helst alle partier – men det ligger nok uden for livets realiteter – har den fælles grundholdning, som hr. Frank Jensen og regeringen har understreget.

Hvis vi alle havde den fælles grundholdning og ikke lagde skjul på den, havde det danske folkestyre taget et stort, stort skridt fremad i en tid, hvor det er så nemt at appellere til mangel på tolerance, appellere til frygten, appellere til alt det, som vi daglig møder på arbejdspladsen, i boligområderne og alle steder i almindelige menneskers hverdag.

Jeg vil til hr. Tom Behnke og andre, som en overgang i debatten ville gøre Finansministeriets rapport til en stor hemmelig rapport, som ingen måtte se, bare gøre nogle enkelte bemærkninger:

Finansministeriet har udarbejdet sin analyse af udgifterne til asylansøgere og flygtninge i de kommende fire år. Rapporten danner grundlag for en række forhandlinger her som på andre områder mellem på den ene side indenrigsministeren og på den anden side Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp. Det er der ikke noget mystisk eller hemmeligt i, men når man forhandler om budgettal, må man naturligvis tage forbehold. Det indgår i selve forhandlingsopgaven at tage forbehold for de tal, der er indeholdt i den rapport, jeg omtaler. Det har været det afgørende for at anmode Folketingets Retsudvalg, der har fået rapporten, om at behandle den nu under den fortrolighed, som selve forhandlingsforløbet tilsiger; mere dramatisk er det såmænd ikke.

Rapporten er tilsendt Retsudvalget. For at fjerne enhver form for dramatik eller forsøg på at pådutte regeringen hemmelighedskræmmeri

vil jeg sige, at vi for en sikkerheds skyld vil drage omsorg for, at alle medlemmer af Folketinget får tilsendt den meget omtalte rapport, men det vil naturligvis ske med den samme begrænsning som for Retsudvalgets medlemmers vedkommende, nemlig at rapporten indeholder oplysninger, som vi nødvendigvis må omgive med fortrolighed for at varetage væsentlige hensyn til offentlige interesser.

Hr. Tom Behnke spurgte mig, om det vil være tilladt for Folketingets medlemmer at citere fra rapporten. Hertil må jeg svare, at Folketingets medlemmer i lighed med alle andre er omgivet af tavshedspligtbestemmelserne i straffelovens § 152, og inden for disse grænser kan Folketingets medlemmer naturligvis citere fra indholdet af rapporten – men jeg understreger – inden for disse grænser.

Jeg har fuldt og helt tillid til, at Folketingets medlemmer selv kan udøve dette skøn og finde den nødvendige balance. I øvrigt er det helt sædvanligt, at regeringen ved fremsendelse af dokumenter til Folketinget gør opmærksom på, hvis dokumentet indeholder oplysninger, der må anses for fortrolige. Sådan er den historie skruet sammen, og jeg håber, at Fremskridtspartiet nu ikke gør et større nummer ud af en så enkel sag, for det kan den ikke bære.

Så vil jeg gerne om Fremskridtspartiets dagsorden kort sige, at den kan regeringen ikke tage, og det er der mange grunde til. Den første og vigtigste grund for mig er, at den holdning, der bærer Fremskridtspartiets dagsordensforslag, er regeringen dybt uenig i. Fremskridtspartiet forsøger derudover at give indtryk af, at regeringen i forbindelse med udlændingepolitikken vælter yderligere byrder over på amter og kommuner. Det er ikke tilfældet, og jeg gentager for god ordens skyld, da der nu er stor interesse for vores debat i dag, at det ikke er tilfældet. Jeg vil gerne gentage, at staten dækker langt hovedparten af de samlede udgifter i forbindelse med den danske flygtningepolitik. Jeg kunne forestille mig, at det var væsentligt at få slået fast, da jeg ved, at der er andre partier, der åbenbart lægger vægt på at få denne debat i dag eller i hvert fald før den 16. november. Staten dækker altså hovedparten af de samlede udgifter i forbindelse med den danske flygtningepolitik, og det gælder modtagelse og underhold af asylansøgere, integrationsfasen for flygtninge og også flygtningeindsatsen uden for Danmarks grænser.